

толкось милъ, и да ви го продамъ назадъ.

— Азъ ще ся споразумѣмъ, кога ѣе така самъ съ васъ, и ще имате полжъ, каза Г-жа Шелби.

Твърдѣ добрѣ отговори тръговецъ-тъ за мене ѣе все равно да купѣмъ да продамъ, само полжъ да има. Азъ залѣгамъ само да придобѣмъ нѣщо! Вы знаѣете, Госпожо, че всѣкый ѣе динъ отъ насъ само това желеаѣ.

Г-нѣи Г-жѣа Шелби бѣхъ твърдѣ ѣадосаны съ приаѣтелско-то обхожда-нѣе и безочливостъ натръговецъ-тъ, нѣ и двама-та виждахъ, че ѣе нужно да задавиѣтъ гнѣвъ-тъ си, и колко-то по лошѣ и по безчловеченъ ся показваше той, повече ся боѣаше Г-жѣа Шелби, да не бы да удовѣмъ Елизъ и дѣте-то ѣе. И тѣа употрѣби всичкъ-тъж си женскъ хыѣростъ за да го задръжи повече, тѣа ся пристори веседа и ся смѣаѣше и приказваше съ нѣего и правѣаѣше всичко, що можѣаѣше, за да замине время-то безъ да ся сѣти той.

По два часа подиръ пладнѣа Самъ и Анди доведохъ коннѣе-ти прѣдъ стлѣбъ-тъж, кой-то какъ то ся виждаше бѣхъ ся отморили отъ сутрешно-то припусканѣе.

Самъ още ся лѣщеше отъ обѣдъ-тъ и бѣ прѣжавъ и услужливъ. И догдѣ чѣкаше Г-на Гели, той съ голѣми думи ся хвалѣаѣше прѣдъ Анди че не му ся удаде прѣдприаѣтнѣе-то.

— Господаръ-тъ ви, азъ мыслиаѣ не дрѣжи псета попыѣа Гели като възсѣдаше на конь-тъ.

— Цѣлж мандрѣж псета, каза Самъ самодоволно. Еѣо Бруно лаѣе твърдѣ хубаво. У насъ всѣкый негрѣтѣанинъ дрѣжи псета.

Замлъчи! каза Гели — и прибави още нѣколко попрѣжни врѣзъ псета-та за кой-то Самъ продума.

— » Азъ не виждамъ за койж причинъ той гы попрѣжѣ.

— » А Господаръ-тъ ви не дрѣжи псета (азъ знаѣмъ твърдѣ добрѣ че не дрѣжи за да ловѣмъ негрѣтѣане?)

Самуилъ разбра твърдѣ добрѣ слова-та му, нѣ пристори ся простъ и като да не разбира нищо.

» Наши-ти псета подушѣмъ добрѣ и трѣбѣ да сѣмъ такви какви-то казвате, нѣ никогы не сѣмъ имали употрѣжнѣе. Дивни псета, за всѣко нѣщо гы быва, пустѣте гы само. Айде, Бруно,» извыка той на кучето, и то замаха съ опашкъ-тъж и затече ся подиръ нѣего.

— Провали ся ты» каза Гели, и възсѣднъ конь-тъ. Айде възсѣдай!

— Самъ възсѣднъ и въ сѣщо-то время улѣчи мигъ да погадалѣчка Анди, кой-то ся залѣ съ смѣхъ, и това ѣадоса Гели, кой-то замахнъ врѣзъ нѣего съ камчикъ-тъ.

— Чюдѣмъ ся съ умъ-тъ ти Анди» каза Самъ съ голѣмъ важностъ. Не видишь ли че не ѣе время за да ся подѣигравами, Господаръ-тъ брѣза и не ще подѣиграванѣе а чѣка да му